

5

mirš.

5. Šentoviška. u

Lepa šentoviška ravnina,
Lepa je svetga Viša vas!
Bistra Sava opasuje te,
Grad ljubljanski na-te zre.

Lepa je bela Ljubljana,
Glavno mesto dežela,
V meni pa srce milo skaklja,
Da v h. Višu sem doma.

Lepa kriška planjava,
Smarna gora čudi se.
Po železnici klapin dreva,

Svet šentovskega polja.

Ljuba mi je domovina,
Svetga raja siokus!
Sveti križ je zvesti tvoj čuvaj,
Opredragi rojstni kraj!

Pete presrečno ljubiti
Mater svojo vake zna.
Te bolj šentovščanu srce gori,
Ko se od šentovša govori.

O harmonija nebeška,
Ko zvonovi zagovne!
In šentovščanom čez hrib in plan
Nos'jo pozdrav vaki dan.

Le eno v srcu imam željo,
Ko zatimil bom (oko) oči:
Svetga Vula zvonovi mi takrat

Naj pojejo zadnji krat!

Prilof šentriški pa meni
Mirno posteljo naj da,
Da od cerkve svet'ga Vida bom
Prešel v večni dom!

3

Čapinal Jos. Benkovič. — Iz njegovega
rokopisa (št. 5), ki mi ga je poslal v.
Hetta.